

การศึกษานวนิยายแนวย้อนเวลาของจีน เรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี กับเจาะมิติพิชิตบัลลังก์¹

ลลิตา วิษณุวงศ์

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900

อีเมลล์: lalida_linqu@hotmail.com

กนกพร นุ่มทอง

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900

อีเมลล์: wuqiong_th@yahoo.com

บทคัดย่อ: บทความนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) กับเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) โดยศึกษาจากองค์ประกอบของนวนิยาย แล้วนำมาวิเคราะห์หาเหตุความเหมือนและความแตกต่างระหว่างนวนิยายทั้งสองเรื่อง พร้อมทั้งหาลักษณะร่วมระหว่างกัน และหาว่านวนิยายแนวย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีซึ่งเขียนขึ้นก่อนมีอิทธิพลต่อนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ที่เขียนขึ้นในภายหลังอย่างไร จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของนวนิยายทั้งสองเรื่องได้แก่ ประเภทของนวนิยาย ปัจจัยเพศของผู้เขียน ปัจจัยเพศของตัวละครเอก และยุคสมัยของเนื้อเรื่องโดยพิจารณาจากลักษณะการย้อนเวลาของตัวเอก การปรับตัวและการเข้าไปมีบทบาททางสังคมของตัวเอก และการจบเรื่อง นอกจากนี้ยังพบลักษณะร่วมทางด้านโครงเรื่องของนวนิยายทั้งสองเรื่อง และไม่สามารถปฏิเสธได้ว่านวนิยายแนวย้อนเวลาเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ได้รับอิทธิพลจากกระแสความนิยมในนวนิยายย้อนเวลาจากนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี

คำสำคัญ: นวนิยายแนวย้อนเวลา; นวนิยายแนวย้อนเวลาของจีน; เจาะเวลาหาจิ๋นซี; เจาะมิติพิชิตบัลลังก์

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี กับเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมี รศ.ดร.กนกพร นุ่มทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

The Study of Chinese Time Travel Novels: A Step into the Past and Startling by Each Step

Lalida Wissanuwong

Eastern Languages Department, Faculty of Humanities, Kasetsart University, Bangkok, 10900, Thailand

Email: lalida_linqiu@hotmail.com

Kanokporn Numtong

Eastern Languages Department, Faculty of Humanities, Kasetsart University, Bangkok, 10900, Thailand

Email: wuqiong_th@yahoo.com

Abstract: This article is to study and compare the famous Chinese time travel novels: A Step into the Past (《寻秦记》) and Startling by Each Step (《步步惊心》). The study is conducted through the elements of the novels, then analyzing the similarities and differences of the results. Also, trying to find out the co-appearance and influence of the novel A Step into the Past which was written before on the novel Startling by Each Step. Found that factors that make the difference of the two novels are: Type of novel, Sex factor of the author, Sex factor of the protagonist, and period of time of the novel content. These has been revealing based on analyzing 1. The characteristics of the protagonist's time travel 2.The protagonist's adaptation and social-orientation 3. The story's ending. In addition, the co-appearance and influence of the novel A Step into the Past are also found in the novel the Startling by Each Step which was written later.

Keyword: Time Travel Novel; Chinese Time Travel Novel; A Step into the Past; Startling by Each Step

中国穿越小说研究—以《寻秦记》、《步步惊心》为例

冯琳秋

泰国农业大学人文学院东方语言学系，曼谷，10900，泰国

电子邮箱：lalida_linqiu@hotmail.com

吴琼

泰国农业大学人文学院东方语言学系，曼谷，10900，泰国

电子邮箱：wuqiong_th@yahoo.com

摘要：本文章试图以《寻秦记》、《步步惊心》两部中国穿越小说为研究对象来进行对比和分析。通过小说的结构来分析研究两部小说之间的异同点，同时寻找先前写的《寻秦记》对后来写的《步步惊心》所存在的影响。从主角的穿越形式、主角的适应性和调整改变当时某些社会状况、以及故事的结尾考虑，从而发现两部小说造成差异的因素即：1) 小说的类型 2) 作者的性别 3) 主角的性别 4) 小说内容的时代。另外根据研究显示，两部小说的共性模式构建；其中《寻秦记》的影响存在于《步步惊心》之中。

关键词：穿越小说；中国穿越小说；《寻秦记》；《步步惊心》

บทนำ

นวนิยายแนวย้อนเวลา (穿越类型小说) เป็นนวนิยายอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมจากผู้อ่าน เนื่องจากนวนิยายประเภทนี้จะเป็นเรื่องที่มีการพบเจอสถานการณ์และ เรื่องราวแปลกใหม่ชวนให้ติดตาม โดยงานเขียนประเภทนี้ตัวละครเอกมักจะเป็นบุคคล ธรรมดาในปัจจุบัน ซึ่งได้ย้อนเวลากลับไปยังอดีต และมีโอกาสเป็นจุดเริ่มต้นของการ เปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ หรืออีกรูปแบบหนึ่งที่ตัวเอกข้ามเวลาจากอดีตมายังปัจจุบัน หรืออนาคต (反穿越) จนได้พบเจอกับประสบการณ์ใหม่ๆ การเปิดเรื่องด้วยเนื้อหาการ ย้อนเวลาหรือการข้ามเวลา ล้วนเป็นการสร้างความกระหายใคร่รู้ให้ผู้อ่านอยากติดตามต่อไป

นวนิยายย้อนเวลาสมัยใหม่ของจีนเรื่องแรกคือฉินหย่ง (《秦俑》) ของนักเขียน หญิงชาวจีนนามว่าหลี่ปี้หว่า (李碧华) เขียนขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 1980 และได้รับการ ตัดแปลงสร้างเป็นภาพยนตร์ในปีค.ศ.1989 เรื่องต่อมาได้แก่เรื่องเจียวชิวฮวี้กวงเตอะไ้อี้เลี่ยน (《交错时光的爱恋》) ของนักเขียนหญิงชาวไต้หวันนามว่าสีจ้วน (席绢) เขียนขึ้น ในปี ค.ศ.1993 ก่อนที่หวงอี้ (黄易) จะเขียนนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ขึ้นในปี ค.ศ.1994 ซึ่งมีความแตกต่างจากนวนิยายแนวย้อนเวลาทั้งสองเรื่องแรก เนื่องจากหวงอี้ยำความถนัดของตนคือการเขียนนวนิยายกำลังภายใน มาใส่ลงไปในโครงเรื่อง ที่มีการย้อนเวลาของตัวเอกทำให้เพิ่มความแปลกใหม่และน่าสนใจมากขึ้น นวนิยายแนวย้อน เวลายังคงพัฒนาและได้รับความนิยมเรื่อยมา กระทั่งในทศวรรษที่ 2000 นวนิยายแนวย้อน เวลาได้ขึ้นชื่อว่าเป็นปรากฏการณ์ของวรรณกรรมเพศหญิง (女性文学现象) จนนวนิยาย ย้อนเวลากลายมาเป็นแขนงหลักอีกแขนงหนึ่งของนวนิยายรักโรแมนติค (女性言情小 说) ต่อมาใน ปี ค.ศ.2006 นวนิยายย้อนเวลาได้ขยายขอบเขตความน่าสนใจไปสู่อีกระดับ ใน

ปีนั้นได้มีนวนิยายเรื่องฝันคืนสู่ต้าชิง¹ (《梦回大清》) เขียนขึ้นโดยจินจื่อ (金子) และเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) เขียนขึ้นโดยถงหว่า (桐华) นวนิยายย้อนเวลาแนวรักโรแมนติกทั้งสองเรื่องนี้ ทำให้นวนิยายแนวย้อนเวลาที่ย้อนกลับไปยังสมัยราชวงศ์ชิง (清穿) โด่งดังและกลายเป็นกระแสนิยมที่ได้รับความสนใจตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ตรีศิลป์ บุญขจร² กล่าวว่า “วรรณกรรมในฐานะภาพสะท้อนของค่านิยม ความรู้สึกของมนุษย์ในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในสังคม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และปฏิกิริยาสนองตอบต่อประสบการณ์ของมนุษย์ วรรณกรรมแสดงทั้งความปรารถนาและความใฝ่ฝันของมนุษย์ อันจัดได้ว่าเป็นปรอทวัดปฏิกิริยาของมนุษย์ต่อพลังกดดันในสังคม” เป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้นวนิยายประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะมนุษย์ทุกคนมีสัญชาตญาณในการหลีกเลี่ยงจากเรื่องราวในปัจจุบัน เมื่อมีนวนิยายแนวนี้ออกมาในรูปแบบบันเทิงคดีจึงทำให้ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี กล่าวได้ว่านวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเป็นงานเขียนที่นักอ่านไทยนิยมอ่านกันมากอีกประเภทหนึ่ง สังเกตเห็นได้ชัดจากการแปลนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเป็นภาษาไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยเลือกศึกษานวนิยายทั้งสองเรื่องนี้เนื่องจาก นวนิยายทั้งสองเรื่องนี้เป็นนวนิยายแนวย้อนเวลาที่ขายดีและได้รับความนิยมอย่างมากจนมีการแปลเป็นหลายภาษา นอกจากนี้ยังได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ที่โด่งดังรู้จักกันเป็นอย่างดีทั้งในและนอกประเทศจีน ผู้วิจัยคิดว่านวนิยายทั้งสองเรื่องนี้จะเป็นตัวแทน กรอบและภาพรวมของนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนที่จะสามารถนำมาศึกษาวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี และจากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยไม่พบงานที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีน

¹ นิยายเรื่องฝันคืนสู่ต้าชิง (《梦回大清》) เขียนขึ้นโดยจินจื่อ (金子) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เฉาหว่า (朝华出版社) เมื่อปี พ.ศ. 2549 ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดยคุณเมฆขาว หวานเย็น ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์แจ่มใส เมื่อปี พ.ศ.2556

² อ่านเพิ่มเติมใน ตรีศิลป์ บุญขจร. 2553. **ด้วยแสงแห่งวรรณคดีเปรียบเทียบ วรรณคดีเปรียบเทียบ: กระบวนทัศน์ และวิธีการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แพท โพร พรินต์ติ้ง. หน้า 94.

เรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) กับเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) หรือเรื่องอื่นๆ ดังนั้นการศึกษาวិเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนทั้งสองเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องใหม่ที่ควรค่าแก่การศึกษา

รีนฤทัย สัจจพันธุ์¹ “กล่าวว่าการศึกษาอิทธิพลของวรรณกรรมเรื่องหนึ่งที่มีต่อวรรณกรรมอีกเรื่องหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เพราะจะทำให้ทราบถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่าง ตลอดจนพัฒนาการของการรับอิทธิพล โดยทั่วไปแล้วการรับอิทธิพลของวรรณกรรมเรื่องหนึ่งที่มีต่อวรรณกรรมอีกเรื่องหนึ่ง เป็นสิ่งปกติของการสร้างวรรณกรรม” ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะนำเอานวนิยายแนวย้อนเวลาทั้งสองเรื่องมาศึกษาเปรียบเทียบในเชิงวิเคราะห์เริ่มตั้งแต่การศึกษาของคัพประกอบ และศึกษาว่านวนิยายทั้งสองเรื่องมีอิทธิพลต่อกันหรือไม่ หากนวนิยายทั้งสองเรื่องมีอิทธิพลต่อกันการมีอิทธิพลดังกล่าวเป็นไปในลักษณะใด และศึกษาลักษณะร่วมของนวนิยายทั้งสองเรื่องเพื่อหาแนวคิดพื้นฐานและช่วยเพิ่มมุมมองในการศึกษานวนิยายแนวย้อนเวลาของจีน และศึกษานวนิยายทั้งสองเรื่องนี้ในแง่มุมมองที่ละเอียดและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาวิเคราะห์นวนิยายแนวย้อนเวลาทั้งสองเรื่องจากหนังสือนวนิยายฉบับภาษาจีนและฉบับแปลไทย ตามฉบับการตีพิมพ์ที่ได้กล่าวไว้ด้านล่างเท่านั้นคือ

1. นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ฉบับภาษาจีน 黄易. 2009.

《寻秦记黄易精品》第 1-6 本 昆明：云南人民出版社.

¹ อ่านเพิ่มเติมใน รีนฤทัย สัจจพันธุ์. 2525. “วรรณคดีเปรียบเทียบ”, ในเอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 4. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. หน้า 490.

2. นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ฉบับแปลไทย น. นพรัตน์.
2545. เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม1-8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ แปลจาก
黄易. 2001. 《寻秦记珍藏限量版》. 香港: 黄易出版社有限公司.

3. นวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ฉบับภาษาจีน 桐华.
2011. 《步步惊心》第 1-2 本. 长沙: 湖南文艺出版社.

4. นวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ฉบับแปลไทย อรจิรา.
2556. เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม1-4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ แปล
จาก 桐华. 2006. 《步步惊心》. 北京: 海洋出版社.

วิธีการวิจัย

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 รวบรวมและศึกษานวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) จากต้นฉบับภาษาจีนกลางจำนวน 6 เล่ม

1.2 รวบรวมและศึกษานวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) จากต้นฉบับภาษาจีนกลางจำนวน 2 เล่ม

1.3 รวบรวมและศึกษาชีวประวัติ ผลงานการประพันธ์ของหวงอี้ (黄易) และตงหวา (桐华) จากแหล่งข้อมูลและเอกสารต่างๆ

1.4 รวบรวมและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีน

1.5 รวบรวมและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษานวนิยาย และการวิเคราะห์วรรณกรรม

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของนวนิยาย จากนวนิยายแนวย้อนเวลา เรื่อง
เจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) กับเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》)

2.2 วิเคราะห์และเปรียบเทียบประเด็นสำคัญอื่นๆ ของนวนิยายทั้งสองเรื่อง ได้แก่

- 1) ลักษณะการย่นเวลาของตัวละครเอก
- 2) การปรับตัว และการเข้าไปมีบทบาททางสังคมของตัวละครเอก
- 3) การจบเรื่อง

2.3 วิเคราะห์หาเหตุแห่งความเหมือนและความแตกต่างขององค์ประกอบนวนิยายทั้งสองเรื่อง โดยพิจารณาจาก

- 1) ประเภทของนวนิยาย และผู้แต่ง
- 2) ตัวละครเอก
- 3) ยุคสมัยของเนื้อเรื่อง

3. สรุปและอภิปรายผลถึงลักษณะร่วมและอิทธิพลของนวนิยายแนวย่นเวลา เรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ต่อนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ด้วยการเขียนเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การถ่ายถอดเสียงภาษาจีนแมนดารินด้วยอักษรวิธีไทย โดยคณะกรรมการสืบค้นประวัติศาสตร์ไทยในเอกสารภาษาจีน ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปีพุทธศักราช 2543
2. ในการศึกษาวิเคราะห์ตัวบท ผู้วิจัยจะยึดตัวบทภาษาจีนจากต้นฉบับ และอ้างอิงตัวบทภาษาไทยจากฉบับแปลไทยที่ได้กล่าวไว้ในขอบเขตการวิจัยเป็นหลัก เว้นแต่กรณีที่ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรมีการแปลเพิ่มเติมและเขียนอ้างอิงไว้ในเชิงอรรถท้ายหน้า

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของนวนิยาย จากนวนิยายแนวย่นเวลา เรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) กับเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ได้แก่

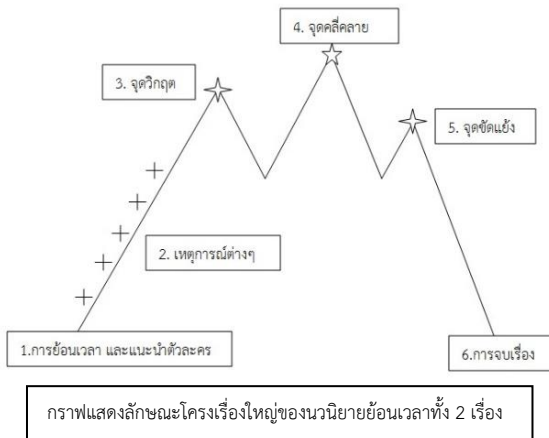
1) โครงเรื่อง

โครงเรื่องใหญ่ของนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) เริ่มต้นด้วยตัวละครเอกจิ้งเสี่ยว (张晓) ประสบอุบัติเหตุทำให้ดวงวิญญาณย้อนเวลากลับไปในอดีต (魂穿) สมัยราชวงศ์สุดท้ายของจีน ในร่างของเด็กหญิงนามหรือหม่าเอ๋อไทร์วี่ซี (马尔泰·若曦) และเข้าไปมีส่วนร่วมและเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในการช่วงชิงตำแหน่งรัชทายาทคนรักของตัวละครเอกคือองค์ชายสี่ได้ร่วมแย่งชิงราชบัลลังก์ และทำการสำเร็จได้ขึ้นครองราชย์เป็นฮ่องเต้ยงเจิ้ง (雍正皇帝) หลังจากฮ่องเต้ยงเจิ้งครองราชย์ได้ไม่นาน ตัวละครเอกรู้สึกไม่พอใจกับการกระทำต่างๆ ที่โหดเหี้ยมของฮ่องเต้ยงเจิ้งทำให้ขัดใจกันจึงตัดสินใจแยกทางกับฮ่องเต้ยงเจิ้ง จนกระทั่งตัวละครเอกป่วยหนักและเสียชีวิตลงในเวลาต่อมาโดยไม่ได้มีโอกาสเจอหน้ารำลึกกัน

โครงเรื่องใหญ่ของนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) เริ่มต้นด้วยตัวละครเอกเซี่ยงเซ้าหลง (项少龙) ถูกเครื่องย้อนเวลาพาทั้งตัวและวิญญาณย้อนกลับไปยังอดีต (肉穿) ในยุคที่สงครามกำลังเสื่อมโทรมและกำลังเกิดสงครามระหว่างรัฐต่างๆ ขึ้น (战国) ก่อนที่จะเริ่มยุคศักดินาราชาวงศ์แรกของจีน ตัวละครเอกเข้าไปเปลี่ยนแปลงและสร้างประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่คือช่วยเหลือนิฮังตี้ (秦始皇) ให้ได้ขึ้นครองราชย์และช่วยรักษาไว้ซึ่งราชบัลลังก์ก่อนที่จิ๋นซีฮ่องเต้จะมีอำนาจในการบริหารราชการบ้านเมืองอย่างเต็มตัว แต่หลังจากราชบัลลังก์มั่นคงแล้วจิ๋นซีฮ่องเต้ทรงทราบดีว่ามีแค่เซี่ยงเซ้าหลงและพวกพ้องเท่านั้นที่รู้ชาติกำเนิดที่แท้จริงของตนเอง พระองค์จึงคิดกำจัดเซี่ยงเซ้าหลงและพวกพ้อง จนทำให้เขาต้องหนีเอาตัวรอด มาหาที่อยู่ใหม่และตั้งถิ่นฐานนอกด่านเพื่อใช้ชีวิตต่อไปอย่างสงบ

เมื่อนำโครงเรื่องใหญ่ของนวนิยายทั้งสองเรื่องมาวิเคราะห์โครงสร้างพบว่า โครงเรื่องใหญ่ของทั้งสองเรื่องเริ่มต้นด้วยตัวละครเอกถูกพาย้อนเวลากลับไปยังอดีต หลังจากเรื่องเปลี่ยนฉากมาเป็นช่วงเวลาในอดีตแล้ว ก็จะมีการแนะนำตัวละครเอกให้เข้ากับฉากใหม่ในอดีต พร้อมค่อยๆ แนะนำตัวละครอื่นๆ ที่ปรากฏอยู่ในนั้น ก่อนที่ตัวละครเอกของทั้งสองเรื่อง

จะเข้าไปมีส่วนในการร่วมสร้างและเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ กระทั่งผู้ที่ตัวละครเอกของทั้งสองเรื่องสนับสนุนได้ขึ้นครองราชย์เป็นฮ่องเต้ซึ่งเป็นเจ้าเหนือชีวิตในยุคสมัยนั้นๆ เมื่อผู้ที่ตัวละครเอกสนับสนุนได้อยู่ในตำแหน่งฮ่องเต้อย่างมั่นคงแล้วต่อมาจึงเกิดปัญหาความขัดแย้งกันเองระหว่างตัวละครเอกกับผู้ที่ตัวละครเอกให้การสนับสนุนซึ่งก็คือฮ่องเต้ในนวนิยายทั้งสองเรื่อง จนทำให้ตัวละครเอกของทั้งสองเรื่องต้องแยกจากฮ่องเต้หนีออกจากชีวิตในวังหลวง และมาใช้ชีวิตอยู่ภายนอกด้วยตนเองจนกระทั่งจบเรื่อง

2) ผู้แต่ง

ประวัติและผลงานการประพันธ์ของหวงอี้ (黃易)

หวงอี้ (黃易) มีชื่อจริงว่าหวงจู่เฉียง (黃祖強) เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1952 ที่ฮ่องกง ประเทศจีน จบการศึกษาทางด้านศิลปศาสตร์จาก The Chinese University of Hong Kong (香港中文大學) หวงอี้เป็นนักอ่านและมีความสามารถในการเสียดสีพยากรณ์ทางด้านดาราศาสตร์ หวงอี้ชอบศึกษาทั้งเรื่องประวัติศาสตร์และเทคโนโลยีวิทยาการสมัยใหม่ ในปี ค.ศ. 1987

หวงอี้ได้เขียนเรื่องสั้นกำลังภายในเรื่องหนึ่งส่งไปที่นิตยสารโลกแห่งยุทธจักร (《武义世界》) ในเดือนมิถุนายนปีเดียวกันก็ได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์เรื่องสั้นลงในนิตยสารฉบับนั้น นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงชีวิตของหวงอี้ และก่อนที่จะเข้าสู่อาชีพนักเขียนอย่างเต็มตัวหวงอี้ดำรงตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการสถาบัน Hong Kong Arts Development Council (香港艺术发展局) จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1989 เขาได้ตัดสินใจลาออกจากงานและย้ายไปอยู่ในเขตชนบทที่เงียบสงบเพื่อสร้างสรรค์ผลงานเขียน

ผลงานยุคแรกๆ ของหวงอี้ค่อนข้างหิวหิวและเต็มไปด้วยบทรพีโรติก(Erotic) จนกระทั่งเขาได้พบแนวการเขียนที่เหมาะสมกับตนเอง คือแนวการเขียนนิยายวิทยาศาสตร์ผสมผสานไปกับนิยายกำลังภายใน ซึ่งถือเป็นความแปลกใหม่และได้จุดกระแสความนิยมขึ้นในหมู่นักอ่านนวนิยายกำลังภายใน ในปี ค.ศ.1991 หวงอี้ได้ตั้งสำนักพิมพ์ของตนเองชื่อว่าหวงอี้ชู้ป่านเซอโฮยวเขียนกงซือ (黄易出版社有限公司) และได้ตีพิมพ์ผลงานเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ในปี ค.ศ. 1994 นวนิยายเรื่องนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเนื่องจากมีโครงเรื่องสลับซับซ้อน การวางจังหวะของตัวละครอย่างลงตัว ทำให้ผู้อ่านรู้สึกตื่นเต้นตลอดเรื่อง และเนื้อเรื่องจบลงอย่างสอดคล้องสวยงาม สำนักพิมพ์ของหวงอี้ยังได้ตีพิมพ์นวนิยายที่โดดเด่นออกมาอีก 2 เรื่องคือ เรื่องเทพมารสะท้านภพ (《覆雨翻云》) ในปี ค.ศ.1992 และเรื่องมังกรคู่สู้สิบทิศ (《大唐双龙传》) ในปีค.ศ. 1996 นวนิยายทั้ง 3 เรื่องเป็นนวนิยายที่สร้างชื่อให้กับหวงอี้และนวนิยายทั้ง 3 เรื่องได้รับการสร้างเป็นละครโทรทัศน์โดยสถานีโทรทัศน์ TVB ของฮ่องกง นอกจากนวนิยายเล่มยาวแล้ว หวงอี้ยังมีผลงานประเภทเรื่องสั้นเล่มเดียวจบเช่นเรื่องขุนศึกสะท้านปรู๊พี (《荆楚争雄记》) ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีเช่นกัน ตลอดระยะเวลา 30 ปีผลงานของหวงอี้ได้รับการตอบรับที่ดีและถูกแปลเป็นหลายภาษาอย่างต่อเนื่อง¹

¹ สรุปลงความจาก น. นพรัตน์. 2545. เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม1-8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์: บทวนปีที่ 10 ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2560

จึงกล่าวได้ว่าหวงอี้เป็นผู้บุกเบิกเส้นทางสายใหม่ให้กับวงการนวนิยายกำลังภายใน ผลงานของเขาบรรยายตัวละครได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง หวงอี้สามารถชักนำผู้อ่านหลุดพ้นจากโลกปัจจุบันก้าวข้ามมิติแห่งกาลเวลาเข้าสู่อาณาจักรแห่งจินตนาการ จุดเด่นอยู่ที่การสร้างตัวละครให้คล้ายกับบุคคลที่มีชีวิต สะท้อนให้เห็นถึงมนุษย์ทุกรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับแต่ละมุมมองที่ต่างกันภายใต้เค้าโครงเรื่องสลับซับซ้อนชวนติดตาม จนได้รับขนานนามว่าเป็นนักเขียนฮ่องกงที่ขายดีที่สุด ณ ปัจจุบัน จนกระทั่งเมื่อวันที่ 5 เมษายน ปี ค.ศ.2017 หวงอี้ได้เสียชีวิตลง ด้วยโรคหลอดเลือดในสมอง รวมอายุ 65 ปี

นวนิยายของหวงอี้ (黃易) ที่ได้รับการสร้างเป็นละครโทรทัศน์และภาพยนตร์

ลำดับ	ชื่อนวนิยาย	ชื่อละครหรือภาพยนตร์	ชื่อภาษาอังกฤษ	ประเภท	วันที่ฉาย	สถานีโทรทัศน์	สถานที่ฉาย
1	《馬金血劍》	《馬金血劍》	The Hunter's Prey	ละครโทรทัศน์	1990.11.05	TVB	ฮ่องกง
2	《覆雨翻雲》	《覆雨翻雲》	Lethal Weapons Of Love And Passion	ละครโทรทัศน์	2006.01.05	TVB	ฮ่องกง
3	《尋秦記》	《尋秦記》	A Step into the Past	ละครโทรทัศน์	2001.10.15	TVB 星河頻道	ฮ่องกง
4	《尋秦記》	《尋秦記》		ละครโทรทัศน์	2017		จีนแผ่นดินใหญ่
5	《尋秦記》	《尋秦記》		ภาพยนตร์	2018	-	
6	《大唐双龙传》	《大唐双龙传》	Twin of brothers	ละครโทรทัศน์	2004.07.19	TVB	ฮ่องกง
7	《大唐双龙传》	《大唐双龙传之长生诀》	Twin of brothers	ละครโทรทัศน์	2011.08.08	CCTV-1	จีนแผ่นดินใหญ่

ประวัติและผลงานการประพันธ์ของกงหวา (桐华)

กงหวา (桐华) มีชื่อจริงว่าเหรินไห่เยียน (任海燕) เกิดเมื่อปี ค.ศ.1980 จบการศึกษาระดับปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง (北京大學) ต่อมาย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 และได้เริ่มงานเขียนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา กงหวาได้รับการตอบรับพิมพ์นวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ในปี ค.ศ.2006 นวนิยายเรื่องนี้ได้ขึ้นแท่นเป็นหนึ่งในนวนิยายที่ขายดีที่สุดของประเทศจีนในปีนั้น และได้เป็นสุดยอดนวนิยายแห่งปี ค.ศ.2013 ของสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ประเทศไทย นวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ถูกนำไปดัดแปลงสร้างเป็นละคร

โทรทัศน์ที่โด่งดังในปี ค.ศ.2009 ออกฉายในประเทศจีนในปี ค.ศ.2011 ในปัจจุบันงหวายังคงทำมีงานเขียนออกมาอย่างต่อเนื่องทั้งนวนิยาย เรื่องสั้น และบทละครโทรทัศน์ โดยงานเขียนของงหวาส่วนใหญ่เป็นนวนิยายแนวรักโรแมนติค(Romantic) นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ และแนวแฟนตาซี(Fantasy)

นวนิยายของงหวา (桐华) ที่ได้รับการสร้างเป็นละครโทรทัศน์และภาพยนตร์

ลำดับ	ชื่อนวนิยาย	ชื่อละครหรือภาพยนตร์	ชื่อภาษาอังกฤษ	ประเภท	วันถ่าย	สถานีโทรทัศน์	สถานที่ฉาย
1	《步步惊心》	《步步惊心》	Stratling by Each Step	ละครโทรทัศน์	2011.09.10	湖南卫视	จีนแผ่นดินใหญ่
2	《步步惊心》	《新步步惊心》	Time to Love	ภาพยนตร์	2015.08.07	-	จีนแผ่นดินใหญ่
3	《步步惊心》	《月之恋人-步步惊心：丽》	Moon Lovers-Scarlet Heart : Ryeo	ละครโทรทัศน์	2016.08.29	韩国SBS	ประเทศเกาหลีใต้
4	《大漠谣》	《风中奇缘》	Sound of the Desert	ละครโทรทัศน์	2014.10.01	湖南卫视	จีนแผ่นดินใหญ่
5	《云中歌》	《大汉情缘之云中歌》	Love Yunge From the Desert	ละครโทรทัศน์	2015.09.13	湖南卫视	จีนแผ่นดินใหญ่
6	《被时光掩埋的秘密》	《最美的时光》	Best Time	ละครโทรทัศน์	2013.11.20	湖南卫视	จีนแผ่นดินใหญ่
7	《曾许诺》	《上古情歌》	A Life Time Love	ละครโทรทัศน์	2017.07.03	东方卫视	จีนแผ่นดินใหญ่
8	《长相思》	《长相思》		ละครโทรทัศน์	ขั้นตอนการถ่ายทำ		
9	《那片星空那片海》	《那片星空那片海》	The Starry Night The Starry Sea	ละครโทรทัศน์	2017.02.06	湖南卫视	จีนแผ่นดินใหญ่

3) เนื้อเรื่อง และการดำเนินเรื่อง

เรื่องย่อเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》)

จิ้งเสี่ยว (张晓) หญิงสาววัย 25 ปีในยุคปัจจุบัน ประสบอุบัติเหตุทำให้วิญญาณย้อนกลับไปสู่ออดีต ตื่นขึ้นมาในร่างของเด็กสาวอายุ 13 ปีนามว่าหม่าเอ่อไถ่รัวซี (马尔泰·若曦) ในยุคราชวงศ์ชิง (清朝) ได้พักอาศัยอยู่กับพี่สาวที่เป็นชายารองขององค์ชายแปดในฮ่องเต้คังซี (康熙皇帝) ทำให้รัวซีจึงมีโอกาสได้รู้จักกับองค์ชายพระองค์อื่นๆ ต่อมา รัวซีได้เข้ามาอยู่เป็นนางกำนัลถวายชาให้ฮ่องเต้คังซี

ระหว่างปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวังรัวซีเข้าไปมีส่วนรู้เห็นและเกี่ยวพันกับเหตุการณ์ต่างๆ ระหว่างเหล่าองค์ชายและฮ่องเต้คังซี โดยมีเหตุการณ์สำคัญ คือการปลดองค์ชายรองซึ่งเป็นรัชทายาทออกจากตำแหน่ง ซึ่งทำให้องค์ชายแปดซึ่งได้รับการสนับสนุนจากขุนนางในราชสำนักตัดสินใจเข้าสู่เกมการเมืองเพื่อช่วงชิงตำแหน่งรัชทายาท จนทำให้เกิดการแบ่งฝ่ายและความระส่ำระสายในราชสำนักตามมา ในขณะที่นั้นราชสำนักถูกแบ่งปีที่ 10 ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2560

ออกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือกลุ่มขององค์ชายสี่ (กลุ่มอำนาจเดียวกับองค์ชายสองรัชทายาท) และกลุ่มขององค์ชายแปด (ซึ่งมีองค์ชายเก้า องค์ชายสิบ และองค์ชายสิบสี่เป็นผู้สนับสนุน) ระหว่างการประพาสหน้าด่านองค์ชายแปดตัดสินใจเปิดเผยความรักที่มีต่อรัชสี และรัชสีก็ตัดสินใจรับรักองค์ชายแปด แต่เวลาอันหอมหวานช่างสั้นนัก เนื่องจากรัชสีรู้อนาคตจึงตัดสินใจจะใช้ความรักที่ตนเองเดิมพันกับองค์ชายแปดหวังว่าจะช่วยให้เขารอดพ้นชะตากรรมจากเกมการเมืองในอนาคตได้ รัชสีให้องค์ชายแปดเลือกระหว่างตนเองกับการแย่งชิงราชบัลลังก์ ซึ่งองค์ชายแปดเลือกการแย่งชิงราชบัลลังก์ รัชสีจึงตัดสัมพันธ์รักกับองค์ชายแปด

เนื่องจากรัชสีคบหาองค์ชายสิบสามเป็นเพื่อน ทำให้มีโอกาสได้พบกับองค์ชายสี่ซึ่งสนิทกับองค์ชายสิบสามอยู่บ่อยครั้ง ทุกการกระทำขององค์ชายสี่ต่อเธอจึงเสมือนน้ำที่คอยเซาะทรายเซาะหัวใจเธอไปที่ละน้อย จนทำให้รัชสีค่อยๆ มีใจให้กับองค์ชายสี่ และทั้งสองก็ได้ผ่านชะตากรรมต่างๆ ด้วยกันมากมาย เช่นการช่วยเหลือองค์ชายสิบสามที่โดนประหาร การหลีกเลี่ยงราชโองการของฮ่องเต้คังซีที่พระราชทานสมรสให้แก่รัชสี การพยายามสร้างความเชื่อใจจากฮ่องเต้คังซีให้กลับคืนมาขององค์ชายสี่ อุปสรรคและการรอคอยเหล่านี้ทำให้องค์ชายสี่และรัชสีเกิดความรักที่ลึกซึ้งต่อกัน หลังจากองค์ชายสี่ได้ขึ้นครองราชย์เป็นฮ่องเต้ยงเจิ้ง (雍正皇帝) พระองค์ไม่ได้แต่งตั้งรัชสีขึ้นเป็นสนม เพราะอยากจะให้รัชสีได้อยู่ใกล้ๆ อยากพบเมื่อไหร่ก็มาพบได้ แต่เหตุการณ์หลังจากนั้นกลับไม่ได้เป็นดังหวัง ฮ่องเต้ยงเจิ้งมีความเข้มงวดในการบริหารจัดการและการสั่งลงโทษที่โหดเหี้ยมจนทำให้พระองค์และรัชสีขัดใจกัน รัชสีจึงตัดสินใจออกจากวัง จนสุดท้ายความสัมพันธ์ของทั้งคู่จบลงด้วยการจากลา

เรื่องย่อเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》)

เซี่ยงเซ้าหลง (项少龙) ทหารกองกำลังรบพิเศษของรัฐบาลจีน เซี่ยงเซ้าหลงมีความสามารถและไหวพริบในการปฏิบัติงาน และมีสมรรถนะทางร่างกายที่ดีจนได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการลับของรัฐบาลทดสอบเครื่องย้อนเวลา เซี่ยงเซ้าหลงตกลงเข้าร่วมด้วยความจำยอม ภารกิจของเขาก็คือการย้อนเวลากลับไปยังอดีตในปีที่จิ๋นซีฮ่องเต้ (秦始皇)

ขึ้นครองราชย์ ซึ่งตรงกับปี 246 ก่อนคริสต์ศักราชเพื่อยืนยันว่าประวัติศาสตร์นั้นเป็นจริง เขาได้ถูกเครื่องย้อนเวลาพารา่งและวิญญูณเดินทางย้อนเวลากลับไปยังช่วงเวลาดังกล่าว แต่เนื่องจากเกิดความผิดพลาดในห้องทดลองทำให้เครื่องย้อนเวลามีความคลาดเคลื่อนและส่งเขามาถึงก่อนเวลา 5 ปี ก่อนที่จิ้นซีฮ่องเต้จะขึ้นครองราชย์ เชียงเซ่าหลงตื่นขึ้นที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งเขตชายแดนรัฐเจ้า (赵国) ในปี 251 ก่อนคริสต์ศักราช ซึ่งตอนนั้นจิ้นซีฮ่องเต้ยังคงตกยากอยู่ที่รัฐเจ้า

การเดินทางจากหมู่บ้านดงหม่อมมายังรัฐเจ้า เป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ทั้งหมดที่เขาจะต้องเผชิญ ด้วยการเดินทางออกตามหาจิ้นซีฮ่องเต้ด้วยความหวังว่าสักวันพระองค์จะได้ขึ้นครองราชย์ และเขาจะบรรลุจุดประสงค์เดิมในการย้อนเวลามาครั้งนี้ และอาจจะมีโอกาสได้กลับไปสู่โลกปัจจุบัน ระหว่างอยู่ที่รัฐเจ้าเชียงเซ่าหลงได้รับหน้าที่เดินทางไปรัฐเว่ย (魏国) เพื่อส่งองค์หญิงรัฐเจ้าไปเข้าพิธีสมรส และขโมยบันทึกของหลูปาน (鲁公秘录) ซึ่งเชียงเซ่าหลงก็ขโมยบันทึกนั้นกลับมาได้สำเร็จ เชียงเซ่าหลงมีความสามารถโดดเด่นในรัฐเจ้า และกระทำการต่างๆ อย่างตรงไปตรงมาจนเป็นชนวนทำให้เกิดความขัดแย้งกับเจ้ามู่ (赵穆) เสนาบดีรัฐเจ้าซึ่งแท้จริงคือคนรัฐฉู่ (楚国) ที่แฝงตัวเพื่อสร้างความวุ่นวายในรัฐเจ้า เมื่อเกิดความขัดแย้งเขาจึงวางแผนย้ายมายังรัฐฉิน (秦国) และเร่งดำเนินการตามแผนของตระกูลอู (乌府) คือการช่วยเหลืออิงเจิ้ง (嬴政) แม่ลูกกลับคืนสู่รัฐฉิน แต่เมื่อพบว่าอิงเจิ้งตัวจริงเสียชีวิตไปแล้วเชียงเซ่าหลงได้ให้เจ้าผาน (赵盘) ปลอมตัวเป็นอิงเจิ้งซึ่งเรื่องนี้ไม่มีผู้ใดทราบความจริงนอกจากเชียงเซ่าหลง (项少龙) และพี่น้องร่วมสาบานของเขาถึงอี่ (滕翼) เจ้าผานที่ปลอมตัวเป็นอิงเจิ้งหนีจากรัฐเจ้ากลับมายังรัฐฉินได้สำเร็จ เชียงเซ่าหลงกลายเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้เจ้าผานได้ขึ้นครองราชย์กลายเป็นจิ้นซีฮ่องเต้ และเขาเองได้รับตำแหน่งพระอาจารย์ของจิ้นซีฮ่องเต้และตั้งถิ่นฐานอยู่ในรัฐฉิน ขณะอยู่อาศัยที่รัฐฉินเชียงเซ่าหลงได้มีโอกาสเดินทางไปรัฐอื่นๆ เช่นรัฐฉู่ และรัฐฉี ทั้งเพื่อทำหน้าที่ทูตเจริญสัมพันธไมตรี เพื่อทำหน้าที่สายลับ หรือแม้กระทั่งทำสงคราม ในรัฐฉินเชียงเซ่าหลงก็มีศัตรูที่มุ่งหมายกำจัดปีที่ 10 ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2560

เขาให้พันทางคือหลี่บูเหวย (吕不韦) และเล่าไอ (嫪毐) เพราะต่างก็ต้องการจะขึ้นเป็นใหญ่ จนเกิดความขัดแย้งและมีการต่อสู้หักเหลี่ยมเฉือนคมกันครั้งแล้วครั้งเล่า จบจนสุดท้ายภัยอันตรายครั้งใหญ่ที่สุดของเซี่ยงเซ้าหลงคือการที่จินซีฮ่องเต้ที่ต้องการเอาชีวิตของเขา เนื่องจากเซี่ยงเซ้าหลงและพวกพ้องรู้ชาติกำเนิดที่แท้จริงของพระองค์ เพื่อเอาชีวิตรอดเซี่ยงเซ้าหลงได้หนีออกมาจากรัฐฉิน และมาตั้งถิ่นฐานอยู่นอกด่านชายแดน ใช้ชีวิตอยู่อย่างสงบสุขกับเหล่าภรรยาและบุตรชายบุญธรรมชื่อว่าเซี่ยงเป่าเออร์ (项宝儿) ซึ่งคือม้อปาอ๋อง (西楚霸王) ผู้ร่วมโค่นล้มราชวงศ์ฉินในเวลาต่อมา

ในการศึกษานวนิยายแนวย้อนเวลาลิวตัน¹ (刘丹) ได้แบ่งออกเป็นการพิจารณาจาก 1. โครงเรื่องรูปแบบการเขียนเล่าเรื่อง 2. การดำเนินเรื่องและเนื้อเรื่องหลัก และ 3. การนำเสนอข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์ในนวนิยาย ซึ่งในบทความนี้ผู้วิจัยจะพิจารณาจากการดำเนินเรื่องและเนื้อเรื่องของนวนิยายเป็นหลัก ซึ่งเนื้อเรื่องของนวนิยายทั้งสองเรื่องปรากฏจำนวนตัวละครที่แตกต่างกันอย่างมาก นวนิยายย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) มีจำนวนตัวละครทั้งหมด 117 ตัว แบ่งเป็นตัวละครหลัก 2 ตัว ตัวละครรอง 18 ตัว และตัวละครย่อยอีก 97 ตัว ส่วนนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) มีจำนวนตัวละครทั้งหมด 59 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 2 ตัวละครรอง 10 ตัว และตัวละครย่อย 47 ตัว² จำนวนที่แตกต่างกันระหว่างตัวละครของทั้งสองเรื่องคือจำนวนตัวรองและจำนวนละคร

¹ แปลและสรุปความโดยผู้วิจัยจาก 刘丹 (หลิวตัน). 2013. 《穿越小说叙事研究》. 中国现当代文学硕士学位论文论文, 中国海洋大学: 44 页.

² อ้างอิงจากบทที่ 4 หัวข้อเปรียบเทียบตัวละครและบทบาทที่สำคัญ ในวิทยานิพนธ์ของนางสาวลลิตา วิษณุวงศ์ เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีนเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี กับเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ย่อย นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี มีจำนวนตัวละครรองและตัวละครย่อยมากกว่านวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ประมาณ 1 เท่าตัว ซึ่งจำนวนตัวละครที่มากกว่า 1 เท่าตัวนี้ล้วนเป็นส่วนประกอบของโครงเรื่องย่อยๆ ซึ่งทำให้มีปมเรื่องย่อยๆ แทรกเข้ามาอยู่ในเนื้อเรื่องตลอดเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าในกรณีนี้เป็นการช่วยเพิ่มอรรถรสให้กับนวนิยาย เกิดเป็นฉากเหตุการณ์ต่างๆ ที่มากขึ้น และเพิ่มความยาวของนวนิยายขึ้นโดยปริยาย

จากการศึกษานวนิยายทั้งสองเรื่องมีลักษณะการดำเนินเรื่องที่แตกต่างกัน นวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบบรรยายเป็นหลัก โดยผู้เขียนจะใช้ตัวละครเอกของเรื่องคือจางเสี่ยว (张晓) หรือหม่าเอ๋อไถ่วีซี (马尔泰·若曦) เป็นผู้เล่าเรื่องราวเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ซึ่งกลวิธีการบรรยายเรื่องจะใช้การบรรยายแบบตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ ส่วนนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ผู้เขียนใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องแบบผสมผสานเพื่อทำให้การดำเนินเรื่องสนุกสนานเข้าใจตามลักษณะนวนิยายกำลังภายใน จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องดังต่อไปนี้ คือ 1. ผู้เขียนเป็นคนเล่า 2. ใช้ตัวละครเล่า 3. มีการเล่าเรื่องแบบย้อนไปย้อนมา

2. วิเคราะห์และเปรียบเทียบประเด็นสำคัญอื่นๆ ของนวนิยายทั้งสองเรื่อง ได้แก่

1) ลักษณะการย้อนเวลาของตัวละครเอก

ลักษณะการย้อนเวลาของตัวละครเอกในทั้งสองเรื่อง มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง โดยนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ตัวละครเอกซึ่งง่เซ้าหลง (项少龙) ได้ถูกพาย้อนเวลากลับมาทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ (肉穿) อย่างตั้งใจ โดยใช้เครื่องย้อนเวลาในโครงการทดลองทางวิทยาศาสตร์ของรัฐบาลจีน ก่อนการทดลองย้อนเวลาครั้งนี้ กำหนดชัดเจนว่าจะส่งตัวละครเอกมาถึงยังช่วงเวลาใด ซึ่งเป็นสมัยที่ตัวละครเอกแจ้งว่ารู้ประวัติศาสตร์ในช่วงเวลานั้นดีที่สุด ถือได้ว่าการตระหนักรู้และเตรียมตัวมาก่อน ถึงแม้จะมีอุบัติเหตุระเบิดเกิดขึ้นกับเครื่องย้อนเวลาทำให้ส่งเขามาคลาดเคลื่อนเร็วกว่าระยะเวลาที่กำหนด 5 ปี แต่ก็ถือว่าได้ส่งตัวละครเอกย้อนเวลากลับมาถึงยุคจั้นกั๋ว (战国) ได้อย่างปีที่ 10 ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2560

ถูกต้อง โดยก่อนย่นเวลานักวิทยาศาสตร์แจ้งว่าจะพาเขากลับมาในระยะเวลาไม่นาน แต่ไม่สามารถทำให้เป็นไปตามแผนการที่วางไว้ได้เนื่องจากเกิดเหตุระเบิดใหญ่ที่ห้องทดลองทำให้ทุกอย่างพังเสียหาย การย่นเวลากลับมาครั้งนี้จึงทำให้ตัวละครเอกต้องใช้ชีวิตอยู่ในยุคจ้านกั๋วและไม่สามารถกลับไปยังโลกปัจจุบันได้ ซึ่งการจะมีชีวิตรอดในยุคจ้านกั๋วนี้ตัวละครเอกจะต้องต่อสู้ดิ้นรนและสร้างตนเองให้มีความสามารถที่จะดูแลปกป้องตนเองและคนที่รักได้

ในนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ตัวละครเอกคือจิ้งเสี่ยว (张晓) สาวออฟฟิศในยุคปัจจุบัน ซึ่งดวงวิญญาณได้ถูกพาย้อนเวลากลับมายังอดีต (魂穿) หลังจากเกิดอุบัติเหตุรถชน การย่นเวลาในลักษณะของจิ้งเสี่ยวถือเป็นการย่นเวลาที่เกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุ ไม่รู้ล่วงหน้าหรือได้เตรียมตัวเตรียมใจมาก่อน จนกระทั่งตื่นมาและวิญญาณเข้ามาอยู่ในร่างของหญิงสาวนามหมาเอ่อไ้รั่วซี (马尔泰·若曦) ในรัชสมัยคังซีฮ่องเต้ (康熙皇帝) ในราชวงศ์ชิง (清朝) ในช่วงแรกจิ้งเสี่ยวพยายามจะหาวิธีที่จะพาวิญญาณกลับไปยังปัจจุบันอยู่หลายครั้งแต่ก็ไม่สำเร็จ จิ้งเสี่ยวจึงต้องใช้ชีวิตอยู่ในอดีตต่อไปในร่างของหมาเอ่อไ้รั่วซี คุณหนูรองตระกูลแม่ทัพในรัชสมัยคังซีฮ่องเต้

ลักษณะการย่นเวลาของตัวละครเอกสะท้อนให้เห็นถึงประเภทของนวนิยายและความแตกต่างของเพศผู้แต่ง คือ นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) เป็นนวนิยายประเภทกำลังภายในอิงประวัติศาสตร์ล้ำยุค มีผู้แต่งเป็นเพศชายซึ่งมีความถนัดในการแต่งนวนิยายกำลังภายในเป็นทุนเดิม ส่งผลให้มีการสร้างตัวละครเอกที่เป็นเพศชายที่ถูกพาย้อนเวลากลับมายังอดีต โดยตัวละครเอกต้องเริ่มต้นชีวิตใหม่ตั้งแต่ศูนย์โดยอาศัยสติปัญญาและความสามารถในการเอาตัวรอด ต้องรู้จักหาสังกัดที่พึ่งพิงให้ตนเองได้อยู่รอดปลอดภัยในยุคที่สังคมวุ่นวาย และเมื่อชีวิตใหม่เริ่มเป็นหลักแหล่งแล้วจึงเข้าหาลงกั๋วได้อาศัยทั้งกำลังภายในและกำลังสมองในการใช้ชีวิตและต่อสู้แสดงความเป็นผู้นำร่วมสร้างประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญสมกับ

ความเป็นนวนิยายกำลังภายใน ส่วนนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) เป็นนวนิยายประเภทรักโรแมนติกอิงประวัติศาสตร์ที่มีผู้แต่งเป็นผู้หญิง ซึ่งผู้แต่งกำหนดให้ตัวละครเอกเป็นเพศหญิง ที่ถูกพยาย้อนเวลาไปโดยบังเอิญ กลายเป็นคุณหนูในตระกูลใหญ่ มีความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตเป็นทุนเดิม เพียงแต่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่และยอมรับที่จะอยู่ในกรอบความคิดของสังคมในยุคนั้น ตัวละครเอกจึงต้องพบเจอกับความรักที่สับสนเต็มไปด้วยข้อจำกัดต่างๆ ผู้แต่งกำหนดให้ตัวละครเอกเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกองล้อมประวัติศาสตร์ที่มีผู้ชายเป็นเจ้าของผู้หมั่นงล่ออยู่เท่านั้น จึงเป็นการจำกัดตัวละครเอกที่เป็นเพศหญิงทำให้ไม่สามารถเกิดเป็นวีรสตรี และหรือสร้างความโดดเด่นแตกต่างได้ในยุคนั้น ตัวละครเอกได้แต่เดินไปตามฟันเฟืองกรอบของสังคมในยุคสังคมศักดินา (封建社会) และกรอบวัฒนธรรมขงจื้อ (儒家思想) ที่ยึดถือตามยุคสมัยของเนื้อเรื่อง

2) การปรับตัว และการเข้าไปมีบทบาททางสังคมของตัวละครเอก

การปรับตัวของตัวละครเอกของทั้งสองเรื่องแสดงได้ดังนี้ ในนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ตัวละครเอกจิ้งเสี่ยว (张晓) มีการปรับตัวได้ค่อนข้างดีในช่วงแรก สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่จะต้องใช้เพื่อเอาชีวิตรอดในยุคราชวงศ์ชิง (清朝) ได้ดีไม่ว่าจะเป็นภาษา โคลงกลอน ข้อปฏิบัติต่างๆ ที่ต้องใช้ในวัง รวมถึงความรู้เรื่องชาซึ่งรั้วชีจะยึดถือใช้เป็นวิชาชิงพลักระหว่างใช้ชีวิตอยู่ในอดีต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

我微微一笑，问道：“要我读书给你听吗？”他摇了摇头，说到：“未入宫前，一本宋词还认不全，可现在连《本草纲目》都读过，真没有几个女子像你这么爱读书的，幸亏府中藏书不少，以后够你读。(步步惊心(上) 194-195页)

ฉันยี่มิดหนึ่ง แล้วถามว่า “จะให้ฉันอ่านหนังสือให้ฟังไหมเพคะ?” เขาส่ายหน้ากล่าว “ก่อนเข้าวัง บทกวีสมัยซ่งเล่มเดียวเจ้ายังอ่านไม่ค่อยออก แต่ตอนนี้กระทั่งตำราสมุนไพรที่อ่านยากอย่าง ‘เป็นเฉ่ากั๋งมู่’ ก็ยังอ่านได้ ผู้หญิงน้อยคนนักที่

จะชอบอ่านหนังสือแบบเจ้า โชคดีที่ในตำหนักข้ามีหนังสือเก็บอยู่ไว้มันน้อย พอให้
เจ้าอ่าน” (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม 2 หน้า 67)

รั้วซีได้นำความรู้ที่ติดตัวมาด้านการบัญชี การทำขนม และความรู้ทางประวัติศาสตร์มา
ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในยุคราชวงศ์ชิงด้วยเช่นกัน ถึงแม้จะเป็นการใช้ประโยชน์
อยู่กับแค่บุคคลใกล้ชิดและไม่ได้เข้าไปมีบทบาททางสังคมมากนัก สำหรับการเปลี่ยนแปลง
ทางลักษณะนิสัยและความคิดแล้วของรั้วซินั้นแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ตั้งแต่ต้นเรื่องจน
จบเรื่อง รั้วซียังคงเป็นคนที่ไม่ยอมอ่อนข้อให้ใครง่ายๆ ไม่ยอมอยู่ในธรรมเนียมปฏิบัติที่ตนเอง
เห็นว่าไม่ยุติธรรม และไม่ยอมถูกกดขี่ให้อยู่ในฐานะเพศหญิงที่ต่ำต้อยกว่าเพศชาย ใน
ความรู้สึกของรั้วซินั้นยังต้องการความรักในลักษณะชายหนึ่งหญิงหนึ่ง และรู้สึกขัดแย้งไม่ชอบ
การที่ผู้ชายมีหลายภรรยา ทำให้ในหลายครั้งรั้วซีแสดงออกค่อนข้างแปลกแยก แสดงให้เห็น
ว่าตัวละครเอกจากเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) อยู่ในยุคสมัยนั้นอย่างมี
ความขัดแย้งภายในจิตใจและไม่สามารถปรับตัวได้กับการอยู่ในกรอบจารีตประเพณีที่เข้มงวด
ในยุคนั้น

不明白为什么别人能过得开开心心，我就老是拗着。他为了朝
堂上的事情焦头烂额，回到家里还要面对另一场战争。(步步惊心
(上) 223 页)

...ไม่เข้าใจเลยว่าทำไมคนอื่นถึงอยู่กันอย่างมีความสุข ในขณะที่ฉันแต่
ต่อต้านขัดแย้งไปทุกเรื่อง เขามีเรื่องในราชสำนักให้ต้องกลุ้มมากพออยู่แล้ว กลับมา
บ้านยังต้องเจอกับสงครามอื่นอีก (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม 2 หน้า 116)

ในนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ตัวละครเอกเซียงเซ้าหลง (项少
龙) ในทางกลับกันสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมในยุคอดีตได้เป็นอย่างดีและมีความตระหนักรู้

รู้ชัดเจนในสถานะของตนเอง รู้ว่าตนเองควรดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร เชียงเซ่าหลงมีส่วนเข้าไปมีบทบาททางสังคมเป็นอย่างมาก ตัวละครเอกได้ใช้วิชาความรู้ที่ติดตัวมาให้เกิดประโยชน์กับการดำรงชีวิตอยู่ในยุคนั้นกั๋ว (战国) ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตการต่อสู้ การวางแผนทางการทหาร ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ติดตัวมา และเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ปรับใช้ได้ในยุคนั้น เชียงเซ่าหลงมีความรู้ความสามารถ มีคุณสมบัติเป็นวีรบุรุษ และทำตัวเป็นวีรบุรุษในช่วงเวลาที่บ้านเมืองต้องการวีรบุรุษ เขาจึงสามารถปรับตัวเข้ากับยุคสมัยที่บ้านเมืองกำลังแตกแยกและกำลังต้องการวีรบุรุษได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้เชียงเซ่าหลงยังยินดีปรับเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดีบางประการของตนเองเช่นเรื่องเจ้าชู้ เพื่อให้การใช้ชีวิตในอดีตราบรื่นมากขึ้น ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง แสดงให้เห็นว่าตัวละครเอกเป็นบุคคลที่รู้จักปรับตัว หลายตัวบทในเรื่องแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนที่มีความมั่นใจชัดเจนในการกระทำเรื่องต่างๆ และมีทัศนคติที่ดีในการดำรงชีวิต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

以一人现代人，来到陌生又非常熟悉的古战国时代，他的生命比任何一个时代的人至少丰富一倍，因为他多经历了一个时代。经过这几年惊涛骇浪的日子，他连想东西的方式，所有的措和文字，都大致与这个时代的人融会贯通了。（寻秦记（贰）174页）

ในฐานะคนของศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด สามารถย้อนเวลากลับมายังยุคเลียดกั๋ว นับเป็นชีวิตมากสีสันกว่าผู้ใด ทั้งนี้เพราะเขาผ่านยุคสมัยมากกว่าผู้อื่นอีกหนึ่งยุค หลังจากใช้ชีวิตอยู่ในยุคสมัยโบราณกาลระยะเวลาหนึ่ง แม้แต่รูปแบบความคิด ถ้อยร้อววาจาเป็นอักษรที่ใช้ ล้วนคล้ายคลึงกับยุคสมัยเลียดกั๋วทั้งสิ้น (เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม 3 หน้า 211)

课程主要他和滕翼设计，不用说多是以前他在二十一世纪学来的那一套，稍加变化后搬过来。“工欲善其事，必先利其器”。有了纪嫣然 的越国工匠，配合项少龙这个来自二十一世纪的人对冶金的

认识，就能制造出超越当时的优质兵器。（寻秦记（叁）184 页）

แบบเรียนการฝึกฝนจากมันสมองของเซี่ยงเส้าหลงกับเถิงอี้ไม่ต้องบอกก็ทราบ
ว่า เซี่ยงเส้าหลงดัดแปลงมาจากหลักสูตรการฝึกของหน่วยรบพิเศษในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด
มีคำพิงเพยว่า “หากคิดสร้างงานอันล้ำเลิศ ต้องมีเครื่องมือที่เยี่ยมคม” เซี่ยงเส้าหลงยังนำ
วิชาความรู้ด้านการหลอมสร้างโลหะในศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด ให้ช่างฝีมือจากรัฐเวียที่ติดตาม
จีเอียนหยานมาจัดสร้างเป็นอาวุธที่ล้ำยุคสมัย (เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม 4 หน้า 302)
命运一直在眷顾着他，从初抵邯郸与连晋的斗争，出使大梁盗《鲁公
秘录》而归，助乌家和朱姬、小盘逃往咸阳，以致活擒赵穆，幸运一
直在他那一边，使他有着即使遭遇任何危险均可顺利应付的错觉。。

（寻秦记（叁）168 页）

เซี่ยงเส้าหลงนี่อยู่ตลอดเวลาว่า โชคเข้าข้างตัวเขา นับตั้งแต่แรกเข้าสู่นคร
ห่านตาน ต่อสู้ช่วงชิงกับเหลียนจิ้น เดินทางสู่นครต้าเหลียน โขโมยบันทึกหลูปันกลับมา
ช่วยเหลือตระกูลลูกกับจีฮองเฮาและเสี่ยวผานหลบหนีสู่นครเสียนหยาง จบกระหัง
คร่ากุมจำวู่ทั้งเป็น โชคอยู่ข้างเขาตลอดเวลา ทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่า ไม่ว่าจะเผชิญ
เภทภัยอย่างไรล้วนรับมือได้ (เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม 4 หน้า 278)

3) การจบเรื่อง

นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ตัวเอกละครเซี่ยงเส้าหลง
(项少龙) ไม่สามารถหาทางเดินทางข้ามกาลเวลากลับมายังปัจจุบันได้ แต่ก็สามารถได้ใช้
ชีวิตอยู่ในหมู่บ้านชนบทกับบุคคลรักดังที่ปรารถนา ถึงแม้จะมีเรื่องที่ทำให้ตัวละครเอก
รู้สึกหมองใจและไม่เป็นไปตามความมุ่งหวังคือ เขาไม่สามารถให้กำเนิดบุตรธิดาได้ ซึ่งอาจเป็น
ผลกระทบทางร่างกายจากการเดินทางย้อนเวลากลับมายังอดีต เขาจึงรับเลี้ยงบุตรของพี่น้อง

ร่วมสาบานถึงอิ๋ (滕翼) มาเป็นบุตรของตนเอง โดยตั้งชื่อว่าเซียงเปาเออร์ (项宝儿) นวนิยายเรื่องนี้จึงถือมีการจบเรื่องแบบสุกนาฏกรรมที่แฝงไว้ด้วยโศกนาฏกรรม โดยผู้แต่งจบเรื่องโดยขมวดปมใหม่ขึ้นมาว่าเซียงเปาเออร์ก็คือฉือปาอ่อง (西楚霸王) และทิ้งท้ายไว้ให้ผู้อ่านนำไปคิดต่อกันเองว่าเรื่องราวจะดำเนินต่อไปอย่างไร

จากเหตุการณ์ย่อยต่างๆ ในนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ช่วงท้ายเรื่องทำให้รั้วซีรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงไปทางโหดร้ายของฮ่องเต้ยงเจิ้ง (雍正皇帝) จากกรณีการสังล้างโทษบุคคลต่างๆ รวมถึงคนใกล้ชิดและญาติพี่น้อง อย่างโหดเหี้ยม ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในยุคปัจจุบันอย่างรั้วซียากที่จะทำความเข้าใจ และรั้วซียังรู้สึกอีกว่าตัวเองเป็นสาเหตุให้คนรอบข้างได้รับหายนะ ความรู้สึกดังกล่าวเป็นเสมือนแรงกดดันและความขัดแย้งในใจของรั้วซี และได้กลายมาเป็นปมปัญหาสำคัญที่สร้างโศกนาฏกรรมในตอนจบเรื่องด้วยการแยกจากกัน และการเสียชีวิตลงของตัวละครเอกหมาเอ๋อไทร์วีซี (马尔泰·若曦) โดยไม่มีโอกาสได้กล่าวคำอำลา และยังเข้าใจว่าฮ่องเต้ยงเจิ้งยังคงโกรธเคืองตนอยู่จนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต ฮ่องเต้ยงเจิ้งเองก็เช่นกันรู้สึกเจ็บปวดใจที่ไม่ได้มีโอกาสอำลาและอยู่กับรั้วซีในวาระสุดท้ายของชีวิต จึงถือเป็นการจบเรื่องแบบโศกนาฏกรรมที่สามารถดึงดูดอารมณ์ความรู้สึกร่วมของผู้อ่านเข้ามาในเรื่องได้เป็นอย่างดี ดังที่ อิงอร สุพันธ์วิช¹ ได้กล่าวไว้ว่า “นวนิยายรัก มีทั้งรักสุข รักโศก และรักเบาสมอง รักโศกเป็นแนวที่นิยมแต่งกันมากที่สุด เพราะความรักที่มีอุปสรรคก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ และทำให้ผู้อ่านประทับใจ” กล่าวได้ว่านี่คือการจบแบบโศกนาฏกรรมที่สวยงามทางอารมณ์และความรู้สึก แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของในการใช้ชีวิตอยู่ในอดีตของตัวละครเอกที่ต้องย้อนเวลากลับไปอยู่ในประวัติศาสตร์ ได้แก่ 1. ลักษณะนิสัยและความสามารถในการปรับตัว 2. ความรู้และสามารถที่ติดตัวมา 3.ทัศนคติในการใช้ชีวิตของตัวละครเอก

¹ อิงอร สุพันธ์วิช. 2558. นวนิยายนิทัศน์. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: หน้า 10.

3. วิเคราะห์สาเหตุแห่งความเหมือนและความแตกต่างขององค์ประกอบนวนิยายทั้งสองเรื่อง โดยพิจารณาจาก

1) ประเภทของนวนิยาย และผู้แต่ง

นวนิยายย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ได้ชื่อว่าเป็นนวนิยายกำลังภายในอิงประวัติศาสตร์ล้ำยุค ซึ่งมีองค์ประกอบของนวนิยาย 3 ประเภทรวมอยู่ด้วยกันได้แก่ 1. นวนิยายแฟนตาซี (玄幻小说) 2. นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ (历史小说) 3. นวนิยายกำลังภายใน (武侠小说) ที่ตัวละครเอกของเรื่องเซี่ยงเซี่ยวหลง (项少龙) ได้ย้อนเวลากลับไปยังอดีต และได้ต่อสู้เอาชีวิตรอดพร้อมกับการร่วมสร้างประวัติศาสตร์ปลายยุคจั้นกั๋ว (战国) และช่วงต้นราชวงศ์ฉิน (秦朝) ส่วนนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) นั้นเป็นนวนิยายรักโรแมนติคอิงประวัติศาสตร์ ซึ่งประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบของนวนิยาย 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ 1. นวนิยายแฟนตาซี (玄幻小说) 2. นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ (历史小说) และ 3. นวนิยายรักโรแมนติค (言情小说) โดยตัวละครเอกของเรื่องจิ้งเสี่ยว (张晓) ได้ย้อนเวลากลับไปยังอดีต และดำรงชีวิตอยู่ในฐานะของหม่าเอ๋อไท่ริวซี (马尔泰·若曦) โดยพยายามดิ้นรนเพื่อให้ตัวเองอยู่รอด และหลุดพ้นจากวงล้อมแห่งประวัติศาสตร์ในยุคราชวงศ์ชิง (清朝)

ด้วยความแตกต่างขององค์ประกอบของนวนิยายทำให้นิยายทั้งสองเรื่องมีความแตกต่างกัน โดยมีจุดร่วมของนวนิยายที่สอดคล้องกันคือการย้อนเวลากลับไปอยู่ในประวัติศาสตร์ของตัวละครเอก ซึ่งผู้เขียนนวนิยายทั้งสองเรื่องล้วนเขียนให้การย้อนเวลาของตัวละครเอกมีความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ใหญ่ๆ ในยุคนั้นๆ ตัวละครเอกมีส่วนช่วยสร้างสรรค์หรือแก้ไขประวัติศาสตร์ ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่ามีส่วนร่วมและน่าติดตาม ซึ่งจุดร่วมที่นวนิยายทั้งสองเรื่องมีเหมือนกันคือการเป็นนวนิยายแฟนตาซีและนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ หรือจะให้คำ

จำกัดความแคลงก็คือการเป็นนวนิยายแนวย้อนเวลา ซึ่งโหวจวน¹ (侯娟) กล่าวไว้ว่า “ผู้อ่านนวนิยายแนวย้อนเวลาคือผู้ที่ได้รับการปลอบประโลมทางจิตใจ จากความกดดันทางสังคม ในปัจจุบันโดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นเพศหญิง มักจะทำให้ตัวเองได้รู้สึกว่าการหาความสุขได้และพ้นจากแรงกดดันด้านความรักและอาชีพการงาน” นวนิยายแนวย้อนเวลาทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการตนเองสามารถเป็นส่วนหนึ่งในเหตุการณ์ใหญ่ๆ ทางประวัติศาสตร์ และพลอยรู้สึกว่าการตนเองมีความสำคัญไปด้วย ซึ่งผู้แต่งนวนิยายทั้งสองเรื่องนี้ก็ต้องการนำเสนอและสื่อให้เห็นว่า คนธรรมดาที่มีส่วนช่วยและสามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ได้ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสัมผัสได้ถึงความสำคัญของการเข้าไปอยู่ในประวัติศาสตร์

เจตนา นาควัชระ² กล่าวว่า “วรรณคดีเกิดจากประสบการณ์และจินตนาการ” นวนิยายย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) แต่งโดยนักเขียนชายคือหวงอี้ (黄易) ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ด้านประวัติศาสตร์และศิลปศาสตร์เป็นอย่างดี ก่อนที่จะเขียนนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีในปีค.ศ.1994 ผู้แต่งเคยเขียนนวนิยายและได้รับการตีพิมพ์มาแล้วเป็นจำนวนมาก ซึ่งนวนิยายในยุคแรกของผู้แต่งเป็นนวนิยายประเภทเรื่องแต่งวิทยาศาสตร์ (科幻小说) และนวนิยายกำลังภายในแนวใหม่ (异侠小说) ซึ่งในนวนิยายแนวย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของผู้แต่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการสร้างนวนิยายเรื่องหนึ่ง สังเกตได้จากการที่นวนิยายแนวย้อนเวลาสมัยใหม่กำเนิดขึ้นในประเทศจีนตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา เป็นนวนิยายย้อนเวลาแนวรักโรแมนติคมาโดยตลอด จนกระทั่งหวงอี้ได้แต่งนวนิยายแนวย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีขึ้น เขาได้ใช้ความถนัดของตนเองคือการเขียนนวนิยายกำลังภายในใส่ลงไปผสมผสานกับโครงเรื่องแนวย้อน

¹ แปลโดยผู้วิจัยจาก 侯娟 (โหวจวน) .2012. 《论“穿越”小说的大众接受》.中国现当代文学硕士学位论文文, 南京师范大学: 摘要.

² อ่านเพิ่มเติมใน เจตนา นาควัชระ. 2521. **ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล. หน้า 25.

เวลา ได้ออกมาเป็นนวนิยายแนวย้อนเวลาแบบใหม่ที่มีมากกว่าเรื่องความรัก ทำให้นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีกลายเป็นนวนิยายย้อนเวลาที่มีครบรสชาติไม่ว่าจะเป็นเกมการเมือง การต่อสู้ และความรัก ที่มีการผูกเรื่องนำต้นต้อนำติดตาม ซึ่งแนวในการเขียนนวนิยายจะแตกต่างจากผู้แต่งเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ที่เป็นเพศหญิงที่จบการศึกษาด้านบริหารธุรกิจและใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่ในต่างประเทศ งานเขียนของงหวาส่วนใหญ่เป็นนวนิยายแนวแฟนตาซี(Fantasy) และมีนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ร่วมอยู่ด้วย โดยมีกรอบเค้าโครงลักษณะของนวนิยายรักโรแมนติก(Romantic) ความรักระหว่งหนุ่มสาว ครอบไว้อีกทีตามอิทธิพลความถนัดหลักในการเขียนของผู้แต่ง

2) ตัวละครเอก

ลักษณะของตัวละครเอกในนวนิยายย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) เชียงเซ่าหลง (项少龙) มีความสามารถในการปรับตัวในการใช้ชีวิตได้ดี ไม่ว่างจะเป็นการเรียนรู้อาณาการต่อสู้ การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมการปฏิบัติต่างๆ ในยุคนั้น ยกเว้นแต่บางเรื่องซึ่งเห็นว่าเป็นเรื่องที่ขัดศีลธรรม ตัวละครเอกก็จะไม่ปฏิบัติตาม เช่นการยกผู้หญิงให้กันเป็นของขวัญ แต่ก็ไม่ถึงขนาดกับแสดงออกอย่างชัดเจน เพียงแค่ตนเองไม่ยอมรับหรือปฏิบัติตามธรรมเนียมนั้นๆ เท่านั้น ยกตัวอย่างบทสนทนาดังนี้

再压低声音道：“要不要我弄一批歌姬来让你送人？”旋又失笑道：“我真糊涂，她们会泄露你们的底细。”项少龙心想无论我如何无耻，还做不出把女人当货物般送来送去，笑道：“我只要一不泄露我们底细的一流战马。”（寻秦记（贰）106页）

จากนั้นลดลุ่มเสียงแผ่วเบาลง กล่าวว่า “ต้องการให้เราจัดนางระบำจำนวนหนึ่ง เพื่อจัดสรรแก่ผู้คนหรือไม่?” อู้อึ้งหยวนหันมาหัวเราะตัวเอง “ข้าซึกเลอะเลือน

ไปแล้ว พวกนางระบอบคงจะเปิดเผยความเป็นมาของพวกท่านเป็นแน่”¹ เซียงเส้าหลง เห็นว่า ตัวเองยังไม่ได้ไ้ร้ายอายุถึงขั้นยึดถือสตรีเป็นตัวสินค้าส่งมอบแก่ผู้อื่น ยามนั้น กล่าวว่ “ข้าพเจ้าเพียงต้องการมาศึกซึ่งไม่เปิดเผยความเป็นมาของพวกเราออกไป จำนวนหนึ่ง” (เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม 3 หน้า 105)

ตัวละครเอกสามารถเรียนรู้และเข้าใจสถานการณ์บ้านเมืองอันซับซ้อนระหว่างรัฐทั้ง 7 (战国七雄) ในยุคว้านกั๋ว (战国) ได้เป็นอย่างดี รู้ในจุดยืนของตนเองและตระหนักว่า จะต้องต่อสู้ดิ้นรนสร้างตัวเองให้เก่งและเข้มแข็ง จึงจะสามารถยืนหยัดอยู่ในยุคนั้นได้ ในช่วงแรกตัวละครเอกจะมีนิสัยเจ้าชู้ ชอบสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงไปทั่ว แต่เมื่อเรื่องราวดำเนินไปสักระยะหนึ่ง ตัวละครเอกรู้ว่าตนเองไม่สามารถดูแลผู้หญิงที่ตนรักหรือมีความสัมพันธ์ด้วย แล้วให้ปลอดภัยและอยู่ดีมีสุขในยุคที่บ้านเมืองวุ่นวายโกลาหลเช่นนี้ได้ เขาก็รู้จักปรับเปลี่ยนนิสัย รู้จักยับยั้งชั่งใจในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ จากบทสนทนาหลายช่วงทำให้เห็นว่าเซียงเซ้าหลงจะไม่คิดและวิตกกังวลกับบางเรื่องมากเกินไป แต่จะมุ่งกระทำการต่างๆ เพื่อเอาชีวิตรอดและสร้างตัวเองให้เก่งและเข้มแข็งโดยใช้สัญชาตญาณ ดังความตอนหนึ่งที่แสดงถึงความคิดของเซียงเซ้าหลง หลังจากเขาย้อนเวลากลับมายังอดีตสักระยะหนึ่งและใช้ชีวิตอยู่ในรัฐจ้าว (赵国) เพื่อตามหาจิ๋นซีฮ่องเต้

自从时空机器把他强行送来这远隔两千多年的战国时代，事情一拨接一拨地冲击他，使他根本无暇思索眼前的一切，只能设法挣扎求生存。（寻秦记（壹）67页）

นับตั้งแต่เข้าสู่ยุคเลียดก๊ก เกิดเหตุการณ์ประดังซ้ำซ้อน ทำให้เขาไม่มีเวลานึกถึงทุกสิ่ง เพียงดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ยามนี้เขาค่อยพบว่าตัวเองย้อนเวลาสู่ยุคโบราณ พบปะสนทนา ทำศึกสงคราม ตลอดจนร่วมสัมพันธ์รักกับบุคคลต่างยุค (เจาะ

¹ แปลเพิ่มเติมโดยผู้วิจัย

เวลาหาจิ้นซี เล่ม 1 หน้า 125)

เนื่องจากตัวละครเอกของเรื่องเจาะเวลาหาจิ้นซี (《寻秦记》) เชียงเซ้าหลง (项少龙) ย้อนเวลากลับมาทั้งตัวและวิญญาณ (肉穿) ทำให้มีความสามารถด้านการต่อสู้ติดตัวมาจากการเป็นทหารของกองกำลังพิเศษของกองทัพจิ้น จากสถานะจากทหารกองกำลังพิเศษในศตวรรษที่ 21 เมื่อย้อนกลับมาสู่ออดีตเปลี่ยนสถานะเป็นนักรบตระกูลอู (乌府武士), องครักษ์หน้าพระพักตร์เจ้ารัฐเจ้า (首席御前带兵卫), แม่ทัพรัฐเจ้า (赵国将军), จนกลายเป็นแม่ทัพใหญ่รัฐฉิน (秦国上将军) ซึ่งเป็นรัฐที่เข้มแข็งที่สุดปลายยุคจ้านกั๋ว จึงเห็นได้ว่าเทคนิคและวิชาการต่อสู้เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ตัวละครเอกยังเลือกประกอบอาชีพเดิมตามความสามารถและความถนัด ส่งเสริมให้เขาปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

...专门负责保护赵王的安全，每月有五天要到宫内当值，贴身保护赵王，暗忖以前自己常被派去保护政要，想不到来到两千年前的世界，竟干回了自己的老本行。(寻秦记(壹) 145 页)

มีหน้าที่ถวายการอารักขาเจ้ารัฐจ้าว ในเดือนหนึ่งต้องเข้าเวรอยู่ภายในวังห้าวัน ทวนนึกถึงกาลก่อน เขาถูกส่งตัวไปอารักขาบุคคลสำคัญของประเทศ คิดไม่ถึงที่ย้อนเวลากลับมายังโลกเมื่อสองพันกว่าปีก่อน ยังประกอบอาชีพเดิมอีก (เจาะเวลาหาจิ้นซี เล่ม 1 หน้า 182)

ลักษณะของตัวละครเอกในนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) จิ้งเสี่ยว (张晓) สาวออฟฟิศในยุคปัจจุบัน เป็นหญิงสาวยุคใหม่ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ยอมก้มหัวให้กับใครง่าย ๆ หลังจากเกิดอุบัติเหตุรถชนแล้วดวงวิญญาณได้ย้อนเวลากลับมายังอดีต เข้ามาอยู่ในร่างของหญิงสาวนามหม่าเอ๋อไถ่่วซี (马尔泰·若曦) ซึ่งมีลำดับการ

เปลี่ยนแปลงทางสถานะของตัวละครเอกตามเนื้อเรื่องตั้งนี่คือจิ้งเสี่ยว ย้อนเวลากลับมาอยู่ในร่างของคุณหนูรองตระกุลหม่าเอ๋อไท่หม่าเอ๋อไท่รั่วซี ต่อมากลายเป็นนางกำนัลในวัง (乾清宫宫女) นางกำนัลถวายชา (奉茶宫女) นางกำนัลแพนกวักล้าง (浣衣局宫女) สนมในฮ่องเต้ยงเจิ้ง (ไม่ได้รับการแต่งตั้ง, (雍正之妃 (为正式册封)) ขยายรององค์ชายสิบสี่ (十四侧福普) ตามลำดับ

ตัวละครเอกในนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) มักจะมีความคิดท้อแท้กับชีวิตและรู้สึกท้อแท้ในหนทางออก ทำให้ต้องเฝ้าดูและรู้สึกคล้อยตามกับเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้น ภายในจิตใจของรั่วซีคล้ายจะคิดต่อสู้อดทนอยากจะออกมาปะทะขัดแย้ง แต่สุดท้ายก็มักถูกลากเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ในทุกช่วงของนวนิยายรั่วซีมักจะแสดงความรู้สึกแปลกแยกกว่าตนเองมีความแตกต่างกับคนในยุคนี้ๆ และสับสนกับตัวตนของตัวเอง ยกตัวอย่างการทอดถอนใจของรั่วซีที่ว่า

看着前面歌舞升平，心里却一片苍凉。觉得那是一个更大的戏台，而我是一个看戏的。上演的是一幕悲剧，如果不动情，那么看完也就算了，可我现在确是看得入了戏，感同身受，却又无力回天。(步步惊心(上) 29页)

เห็นภาพงานรื่นเริงเบื้องหน้า ในใจฉันกลับโหวงเหวว่างเปล่า รู้สึกว่าสิ่งที่เห็นเป็นดังละครฉากใหญ่ และฉันก็เป็นคนดูเพียงหนึ่งเดียว ละครที่แสดงอยู่เป็นโศกนาฏกรรม หากไม่มีส่วนร่วมคล้อยตามไปกับมัน ดูจบก็ถึงแล้วกันไป แต่ตัวฉันในตอนนี้นักกลับดูจนซาบซึ้งไปกับมันด้วย เหมือนตัวเองมีส่วนร่วม แต่ไม่มีปัญญาจะทำอะไรได้ (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม 1 หน้า 59)

四处无人，深一脚浅一脚地走着，想着这个世界虽大，可我和他们都不一样，只觉得颇有“天地之间我独行”的孤寂感觉。(步步惊心(上) 53页)

รอบทศไม่มีผู้คน ฉันอย่างทำหน้าที่บ้างเบาบ้างขณะเดินไป และคิดในใจว่าโลก
แม้จะกว้างใหญ่ แต่ฉันกลับแตกต่างจากทุกคน ฉันรู้สึกโดดเดี่ยวเดียวดาย เหมือนกับ
ว่าโลกนี้มีแต่ฉันเพียงลำพัง (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม 1 หน้า 97)

...喃喃自问道：“我是谁？”是马尔泰·若曦？是张晓？是清朝宫女？是现代白领？一时间脑中纷乱如麻。“是啊！我是谁呢？我也
不知道我是谁。”（步步惊心（上）98页）

แล้วพึมพำกับตัวเองว่า “ฉันเป็นใคร?” เป็นหมาเอ๋อไต้หวัน? เป็นนางเสี่ยว?
เป็นนางก้านลิ่ง? เป็นสาวออฟฟิศสมัยใหม่? พรึบตานั้นในสมองฉันสับสนเต็มไป
ด้วยคำถาม ใช่แล้ว! ฉันเป็นใครกัน? ฉันเองก็ไม่รู้ว่าฉันเป็นใคร (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์
เล่ม 1 หน้า 169)

ตัวละครเอกของเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) หมาเอ๋อไต้หวัน (马
尔泰·若曦) ย้อนเวลากลับมาเพียงแค่วิญญาณเท่านั้น (魂穿) และมาอยู่ในร่าง
เด็กหญิงอายุเพียงแค 13 ปี ที่เพิ่งประสบอุบัติเหตุตกจากบันไดสูง ทำให้ความแข็งแรงทาง
ร่างกายและพลังกำลัง รวมถึงความถนัดทางร่างกายไม่สามารถเปรียบเทียบกับตอนที่ยังคง
เป็นจิ้งเสี่ยว (张晓) ในยุคปัจจุบันทำให้การแสดงออกหรือการจะใช้กำลังไม่ถนัดนัก
เท่าที่ควรเป็น เห็นได้จากตัวบทตอนที่

她突然推开丫鬟，冲过来想扇我。可惜我气势是二十五岁的，身体却是十三岁的，所以接下来的场面，可以用“惨不忍睹”
四字来形容。。（步步惊心（上）30页）

เธอผลักสาวใช้ออก แล้วพุ่งเข้ามาจะตบฉัน เสียหายที่แม้ฉันจะมีมาดของสาว
อายุยี่สิบห้า แต่ร่างกายกลับเป็นเพียงเด็กสาวอายุสิบสาม ดังนั้นสภาพในเวลาต่อมา

คงต้องใช้คำว่า “อเนจอนาถ” มาบรรยาย (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม 1 หน้า 61)

แต่อย่างไรก็ตามถ้าจางเสี่ยว (张晓) ต้องถูกพ่ายอ่อนเวลากลับมายังอดีตทั้งตัวและวิญญาณ (肉穿) มาอยู่สมัยราชวงศ์ชิง (清朝) ชีวิตความเป็นอยู่จะต้องลำบากกว่านี้อย่างแน่นอน เนื่องจากการเป็นผู้หญิงในยุคสังคมนักคิดนาซึ่งยึดถือผู้ชายเป็นใหญ่ และมีกรอบประเพณีที่ครอบงำผู้หญิงเอาไว้ อย่างแน่นหนา และยังต้องทำมาหากินเลี้ยงชีพต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอด ถ้าไม่ได้มาอยู่ในร่างของรั้วซี คุณนุรองของตระกูลหม่าเอ่อไท่ ที่ถือได้ว่ามีฐานะทางสังคมและทางการเงิน โดยมีพ่อเป็นถึงแม่ทัพ และพี่สาวเป็นพระชายารองขององค์ชายแปด

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของนิสัยของตัวละครเอกของเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ในตอนแรกหลังจากย้อนเวลามารั้วซีสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่จะต้องใช้เพื่อเอาชีวิตรอดในยุคราชวงศ์ชิงได้ดี ไม่ว่าจะเป็นภาษา โคลงกลอน กิริยามารยาท และวิชาความรู้เรื่องชา แต่ถ้าจะกล่าวถึงลักษณะนิสัยและความคิดของรั้วซีแล้ว แทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง รั้วซียังคงเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเอง ไม่ยอมใครง่ายๆ ไม่ยอมอยู่ในกฎระเบียบหรือธรรมเนียมปฏิบัติที่ตนเองเห็นว่าไม่ยุติธรรม และไม่ยอมถูกกดขี่ให้อยู่ในฐานะเพศหญิงที่ต่ำต้อยกว่าเพศชายตามกรอบวัฒนธรรมขงจื้อที่เข้มงวด นอกจากนี้รั้วซียังต้องการความรัก และรู้สึกขัดแย้งไม่ชอบการที่ผู้ชายมีหลายภรรยา หลายครั้งรั้วซีที่มักคิดถึงผลประโยชน์ และนำผลประโยชน์มาเป็นตัวตั้งในการตัดสินใจ และคิดลึกลงในการตัดสินใจ

3) ยุคสมัยของเนื้อเรื่อง

ยุคสมัยของเนื้อเรื่องนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) เรื่องราวเกิดขึ้นในก่อนคริสต์ศักราช 246 ปี ในยุคนั้นกั๋ว (战国) เป็นอีกยุคหนึ่งที่บ้านเมืองมีความวุ่นวาย โกลาหลที่สุดในประวัติศาสตร์จีน เหตุการณ์ดังกล่าวเมื่อตัวเอกย้อนเวลากลับไป อีกจุดของความสำเร็จหนึ่งของการใช้ชีวิตอยู่ในอดีตของตัวละครเอกเซียงเซ่าหลง (项少龙) นอกจากความสามารถที่ติดตัวมา และความสามารถในการปรับตัวแล้ว ยุคสมัยในตอนนั้นของเนื้อเรื่อง ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2560

ได้ช่วยเสริมสร้างตัวของเซี่ยงเซ๋าหลงให้โดดเด่นขึ้น หรือกล่าวได้ว่าบริบททางสังคมในขณะนั้น ทำให้ตัวละครเอกตั้งใจที่สร้างประวัติศาสตร์ที่ตนเองรู้ว่าสามารถจะเป็นไปได้ขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่าสถานการณ์ช่วยสร้างวีรบุรุษ (乱世出英雄) เนื่องจากสถานการณ์บ้านเมืองในตอนนั้นต้องการคนที่แตกต่างและเข้มแข็ง สามารถที่จะช่วยสยบความวุ่นวายที่กำลังเกิดขึ้น ผู้ซึ่งสามารถช่วยนำพาผู้คนดำเนินต่อไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวละครเอกในเรื่องนี้จึงเสมือนเป็นผู้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ขึ้นมา

ขณะที่บริบททางสังคมของตัวละครเอกในนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) แตกต่างกัน รั้วซีถูกนำพาเข้ามาอยู่ในช่วงของเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่ชัดเจน และได้ถูกตีกรอบต่างๆ ไว้อย่างแน่นหนา จนรั้วซีเหมือนโดดดกกลืนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของปมปัญหาในเรื่อง ไม่เหมือนกับตัวละครเอกของเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) เซี่ยงเซ๋าหลงที่เป็นผู้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ รั้วซีเป็นเพียงตัวกระตุ้นเล็กๆ หรือเหตุผลเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดประวัติศาสตร์นั้นขึ้นเท่านั้น กล่าวได้ว่าถ้าไม่มีรั้วซีประวัติศาสตร์ในยุคดังกล่าวก็ยังคงเกิดขึ้นเหมือนเดิม ยุคสมัยของเนื้อเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์คือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1704 หรือรัชศกคังซีปีที่ 43 ในปลายปลายรัชสมัยของฮ่องเต้คังซี (康熙皇帝) ถือเป็นอีกหนึ่งยุคทองของประวัติศาสตร์จีน บ้านเมืองมีความสงบสุข มีระเบียบแบบแผนประเพณีปฏิบัติที่เคร่งครัดชัดเจน ไม่ต้องการให้มีความคิดที่แตกต่างซึ่งอาจจะนำไปสู่ความแตกแยก นอกจากความสามารถในการเข้าใจและการปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมในอดีตแล้ว กรอบประเพณีปฏิบัติ และกรอบความคิดที่ชัดเจนของลัทธิขงจื้อเรื่องการให้ความสำคัญกับเพศชายที่ฝังรากลึกลงในพันปี ที่วางกรอบตัวรั้วซีไว้นี้เป็นอีกจุดหนึ่งของความล้มเหลว ที่ทำให้รั้วซีไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในอดีตได้อย่างเป็นสุข ดังตัวบทต่อไปนี้ที่รั้วซีได้กล่าวถึงความอัดอั้นใจกับยุคสมัยที่ตนอยู่

她这样心死聪慧灵巧的女子，放在现代只要肯努力，哪里不是出路呢？可现在我只看到黑魑魍魎的将来。女人都是水做的，那是因为这个社会除了“从父、从夫、从子”的“三从”，再没有给女人别的出路，个人的坚强在整个男权社会中，只是螳臂当车，女人怎能不落泪？（步步惊心（上）292页）

หญิงสาวที่ฉลาดเฉลียวแกล้งอย่างเธอ หากอยู่ในปัจจุบันขอเพียงขยันและพยายามจะไปไหนก็มีทางไป แต่อยู่ในยุคนี้ ฉันมองเห็นเพียงอนาคตที่มีมมนเท่านั้น ผู้หญิงล้วนทำขึ้นจากน้ำ นั่นก็เพราะในสังคมนี้นอกจาก เชื่อฟังพ่อ เชื่อฟังสามี เชื่อฟังลูกชาย ทั้ง “สามเชื่อ” แล้ว ก็ไม่มีทางอื่นให้ผู้หญิงอีก ความเข้มแข็งของผู้หญิงในสังคมที่มีผู้ชายเป็นใหญ่ ก็เป็นเหมือนตึกแต่นขวางรอมมีแต่ถูกทับจนแบน แล้วจะไม่ให้ผู้หญิงหลั่งน้ำตาได้ยังไง? (เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม2 หน้า 239)

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ¹ กล่าวว่า “นอกจากจะอาศัยลักษณะนิสัยของตัวละครและการกระทำของตัวละครเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่องแล้ว นวนิยายบางเรื่องก็อาศัยฉากนั่นเองเป็นเนื้อเรื่อง” นวนิยายทั้งสองเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกันอาศัยฉากเป็นเนื้อเรื่องนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) อาศัยฉากในยุคจั้นกั๋ว (战国) และเหตุการณ์ที่บ้านเมืองกำลังวุ่นวายแต่ละรัฐแย่งชิงอำนาจซึ่งกันและกัน ดึงดูดให้ตัวละครเข้าไปมีส่วนร่วมในความวุ่นวายของฉากนั้น นวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) อาศัยฉากช่วงที่มีการแย่งชิงอำนาจกันระหว่างองค์ชายในปลายรัชสมัยฮ่องเต้คังซี แห่งราชวงศ์ชิง (九龍奪嫡) ชักนำให้ตัวละครเข้าไปมีส่วนร่วมในฉากเหตุการณ์นี้

¹ อ่านเพิ่มเติมใน บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2539. *นวนวนกรรมกรรม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อ่านไทย. หน้า73.

การอาศัยฉากเป็นเนื้อเรื่องในการแตงนวนิยายจะทำให้เนื้อเรื่องและดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างน่าติดตามมากขึ้นกว่าแค่การอาศัยแค่บุคลิกลักษณะของตัวละคร และการกระทำของตัวละครในการสร้างเรื่องเท่านั้น แต่ตัวละครเพียงอย่างเดียวคงไม่สามารถทำให้เรื่องราวดำเนินไปได้อย่างเข้มข้นน่าติดตาม ผู้แต่งจึงอาศัยฉากมาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง และฉากของนวนิยายทั้งสองเรื่องก็เป็นเหตุการณ์ที่โดดเด่นแห่งยุคสมัยที่ผู้แต่งทั้งสองท่านเลือกมาแตงเป็นฉากของนวนิยายของตนเอง ฉะนั้นฉากจึงทำหน้าที่เป็นเสมือนส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่องในนวนิยายทั้งสองเรื่อง ที่สามารถดึงดูดตัวละครเอกเซียงเซ่าหลง (项少龙) และหม่าเอ๋อไต้รั่วซี (马尔泰·若曦) ให้เข้าไปมีส่วนร่วมในฉากนั้นๆ ได้อย่างลงตัว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษานวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) กับนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) พบปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของนวนิยายทั้งสองเรื่องได้แก่ ประเภทของนวนิยาย ปัจจัยเพศของผู้เขียน ปัจจัยเพศของตัวละครเอก และยุคสมัยของเนื้อเรื่องโดยพิจารณาจากประเด็นลักษณะการย้อนเวลาของตัวละครเอก การปรับตัว และการเข้าไปมีบทบาททางสังคมของตัวละครเอก และการจบเรื่องของนวนิยาย นอกจากนี้ยังพบลักษณะร่วมและอิทธิพลของนวนิยายย้อนเวลาที่นวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีที่มีต่อนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์คือแนวคิดการเขียนนวนิยายที่ตัวละครเอกได้ย้อนเวลากลับไปยังอดีต และการสร้างให้ตัวละครเอกซึ่งไม่ว่าจะเป็นเพศใดให้เข้าไปมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์สำคัญในยุคนั้นๆ โดยจะมีเหตุการณ์ย่อยๆ ที่ตัวละครเอกได้แสดงและได้ใช้ประโยชน์จากความรู้ความสามารถที่ติดตัวมาจากยุคปัจจุบันซึ่งทำให้เกิดอรรถรสมากขึ้นในนวนิยายแนวย้อนเวลา

พบว่าโครงเรื่องใหญ่ของนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) กับนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) มีลักษณะการเปิดเรื่องและมีจุดวิกฤตทั้งสองจุดของเรื่องที่คล้ายคลึงกัน นอกจากการเขียนเรื่องแนวแฟนตาซีและอิงประวัติศาสตร์ที่นวนิยายทั้งสองเรื่องมีร่วมกันอยู่แล้ว สิ่งนี้อาจจะเป็นอิทธิพลที่นวนิยายแนวย้อนเวลาเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีส่งมาถึงนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ ผู้แต่งนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ อาจจะได้รับอิทธิพลในเชิงโครงเรื่อง แต่รายละเอียดอื่นๆ แตกต่างกันเนื่องจากผู้แต่งแต่ละเรื่องวางสถานะตัวละครเอกแตกต่างกัน ซึ่งมีสิ่งที่แตกต่างกันออกไปอย่างสิ้นเชิงคือ 1. แนวการเขียนหลักของนวนิยาย ซึ่งยึดถือตามความถนัดของผู้เขียน และ 2. รายละเอียดปลีกย่อยในเนื้อเรื่อง

แสดงให้เห็นว่านวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ (《步步惊心》) ไม่ได้เป็นตัวบทที่สร้างสรรค์จากงานวรรณกรรมที่มีมาก่อนโดยตรง เพียงแต่ได้รับอิทธิพลโดยอ้อมจากวรรณกรรมดั้งเดิมนวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี (《寻秦记》) ซึ่งเป็นนวนิยายต้นแบบนวนิยายแนวย้อนเวลาของจีน แต่อย่างไรก็ตามไม่สามารถปฏิเสธได้ว่านวนิยายเรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซีส่งอิทธิพลทางด้านกระแสความนิยมในนวนิยายแนวย้อนเวลา ให้กับนวนิยายเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

เจตนา นาควัชระ. 2521. **ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล.

ตรีศิลป์ บุญขจร. 2553. **ตัวอย่างแห่งวรรณคดีเปรียบเทียบ วรรณคดีเปรียบเทียบ: กระบวนทัศน์และวิธีการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แซท โฟร์ พรินต์ติ้ง.

น. นพรัตน์. 2545. **เจาะเวลาหาจิ๋นซี เล่ม1-8**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์แปลจาก 黄易. 2001. 《寻秦记珍藏限量版》. 香港: 黄易出版社有限公司.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2539. **แฉ่วนวรรณกรรม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อ่านไทย.
รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. 2525. “วรรณคดีเปรียบเทียบ”, ในเอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 4. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ลลิตา วิษณุวงศ์. 2560. **การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายย้อนเวลาของจีน เรื่องเจาะเวลาหาจิ๋นซี กับเจาะมิติพิชิตบัลลังก์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อิงอร สุพันธ์วุฒิช. 2558. **นวนิยายนิทัศน์**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรจิรา. 2556. **เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ เล่ม1-4**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ แปลจาก 桐华. 2006. 《步步惊心》. 北京: 海洋出版社.

ภาษาจีน

侯娟 .2012. 《论“穿越”小说的大众接受》. 中国现当代文学硕士学位论文, 南京师范大学.

黄易 .2009. 《寻秦记·黄易精品》第 1-6 本. 昆明: 云南人民出版社.

刘丹 .2013. 《穿越小说叙事研究》. 中国现当代文学硕士学位论文, 中国海洋大学.

桐华 .2011. 《步步惊心》第 1-2 本. 长沙: 湖南文艺出版社.